Novae bibliothecae S.S. Trin. Coll. Dub. descriptio poema ... Ad calcem accesserunt nonnulla varii argumenti epigrammata / Authore ******* A.M.

Contributors

A. M.

Trinity College (Dublin, Ireland)

Publication/Creation

Dublin: R. Reilly for T. Thornton, 1735.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/upzgxy6b

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org 38932/P

NOVÆ BIBLIOTHECÆ

S. S. Trin. Coll. DUB.

DESCRIPTIO

POEMA:

In Duabus PARTIBUS.

Ad Calcem accesserunt nonnulla varii Argumenti Epigrammata.

> Neque te ut Miretur turba, labores Contentus paucis Lectoribus

HOR,

AUTHORE * * * * * A. M.

DUBLINII:

Ex Typographæo R. REILLY:

Impensis ThomÆ Thorn ton, Bibliopolæ in Vico, vulgo dicto, College-Green, M, Dcc, xxxv.

S. S. Trin. CER DUB. ESCRIPTION

Monitum ad Lectorem.

MENDÆ nonnullæ, quæ sparsim in sequenti carmine reperiuntur, & quas nostra aliquando oscitantia, & Typographorum perinde incuria fudit, in hoc loco, corrigendæ vel delendæ consulto præmittuntur, ne Errores etiam publici juris faciamus.

ERRATA.

PAG. 4. lin. 5. pro ac leg. aut. Ditto l. 11. Nos autem meliora, &c. p. 6. l. 3. Atq; periscelidas contexit laude Corinnæ. Ditto l. 21. pro pridem leg. olim. p. 7. l. 10. leg. Cyclos. Ditto. l. 13. leg. lingua. p. 8. l. 2. At vos. p. 9. l. 10. leg. tornatur. p. 14. l. 11. lege cadavera. p. 15. l. 15. leg. Atq; Amoralatus. Ditto l. 21. Newtoniq; comes Genius, &c. Ditto l. 22. Sub pedibusq; p. 16. l. 17. pro Rudimenta leg. genus omne p. 17. l. 13. leg. pelagoq; p. 20. l. 29. dele &. p. 26. l. 17. pro locus & leg. spatiumq;

Monitum ad Leftorem.

TENDE required, que finafai in squenti de charies enquent adiquanal resta de fina en la proposición de la proposición

BRRATA.

TAGE I, lin, 5, pro ne Lg. sut. Direct. 1s. Nos suken skeilere, C.c.

p. 6.1. g. Atq; perifected contexit lende Claric . Direct. 21.

no pridem hg. clim. p. 7. h 10. Lg. Cyclos. Direct. 1g. Lg. lingua.

8.1. g. At wes. p. 9. l. 10. Lg. ternatur. p. 3.1. i t. Lg. lg. lingua.

1. 17. h 17. hg. Atq; Augustatus Direct. 21. her weig senies Conius,

3. Direct. 22. Sub perifold; 22. 16. l. 17. pro Refressive Lg. genus

3. Direct. 22. her g. hg. pelagoq; p. 20 l. 20. dele & n. 5. l. 17. pro

near t. Lg. her g. hg. pelagoq; p. 20 l. 20. dele & n. 5. l. 17. pro

near t. Lg. firestimne;

STATE STATE STATE STREET, ALL HER STATE ST

Novæ Bibliothecæ Descriptio, &c.

Interlocutores, Phædrus, Hylas, & Pamphilus.

ARGUMENTUM.

Scholastici quidam, Scholam in Bibliotheca, Philosophiæ Naturalis studio destinatam, spestatum admissi, inter se mutuo loquuntur: Unus, præ reliquis, Interpretis officio sungitur, si quando machinæ, vel Phænomena, vel alia inusitatiora occurrerent, quæ captui Tyronum parum commoda, Explicatione indigeant.

HYLAS.

ATURÆ Ambages, Physicæ spectacula scenæ,
Hactenus in tenebris occulta, scientorÆtas
Explicat, & sanctos audet recludere sontes.
Diduxit quoties variam sententia mentem,
Quid, sit materia, & lex luminis atq; colorum,

Cartesiana Quies, et Elasticitatis origo, Cur tantum ad gelidos Magnes tremit usq; Triones;

Purpureo micat aut Arteria tensa liquore: Prismatis aut Cunei signant confinia lucis, Aut luna oceani alternos premit & trahit æffus. Singula cur memorem, quæ vel latuere priores, Ac veluti obscuræ nebulæ, sub imagine falsa, Elusere oculos tantum, dum gurgite rerum Immenfo, caufæ Sparfim patuere fugaces: Tum Dea Naturæ paucos, quos æquus amavit Jupiter, arcanis admiferat, at fuit illam Vel fatis in fæclo toto potuisse videre. Sed nos meliora novi docuere parentes, Omnia perspexit penitus felicior ordo Annorum, hæc schola, res antiquæ laudis, & artis Ingreditur, fictafq; jubet vanescere causas. Hic Hortum, juxtaq; Stoam invenietis, & ot? Hic liceat studiis totum consumier ævum: Quare agite, O Juvenes, vos pleno pectore tangant Laudis amor facræ, & generosa Incendia mentis, Hæ tibi erunt Artes ---- Xzpua an Diso or Bogrifor

Phæd. Quorsum hæc Ascræum redolentia verba Poetam, Versiculi quorsum, male sartæ fragmina Musæ?

Tune cubans nuper patuli sub tegmine Rami

Carminibus Logicen mutes Apodictice, denas

Atq; Categorias sic Musis ter tribus ornes

Hosne suos fructus, has fert Smiglecius artes?

Prælucet Pindo Burgersdiciana Synopsis?

Glaucus cum Diomede velut mutaverat arma.

Hyl. Nonne mihi et liceat, vel summâ stringere linguâ. Aonios Latices, dum tu graviore Cothurno, Altius immersus, toto te proluis alveo.

Phæd. Non equidem invideo, miror magis, usq; tremendum Cum te DARAPTI, sibi vendicat, atq; FELAPTON Cum resonas NIPCAS, NAPCAS, ac BARBARA verba,

Intus alis Musas, & molli carperis igne.

Hyl. Et tu versiculos, ni falsa est fama, solebas Stridenti miserum disperdere----

Phæd. Carmine me recreo fateor, sicut meus est mos, Me portentosi cum cepit nausea libri:
At cito Pierios CELARENT dicta lepores
BARBARA, jam stolidas FESTINO relinquere nugas.

Pamph. Non adeo Sophus est quin carmina pauca supersint, Etsi pauca, tamen veteris vestigia slammæ Agnoscit Phæbiq; cliens, Charitumq; sacerdos, Si quid habes ergo, nugari desine, profer.

Phæd. Asserit A negat E. Hyl. Verum [est tibi forte Cerebrum,

Aut Cerebrum inversum, & conversio facta per Accid, Quantitatem minuit, certa qualitate retenta.

Pamph. Quis tam mentis inops, qui non te, Phædre, fatetur, Haud equidem indoctum, nec prorsus ad infima natum, Te logicis potius juvat insudare salebris, Quam reparare lyram, & desueta revisere Tempe, Et Ramo aridior, visa est Parnassa Laurus.

Nuper enim memini, dum librum vatis amici Inspexi furtim, sua purpura prodidit artem, Pagina lineolis minii celebrata rubentis, Estulsit passim, & theoremata picta superne Aut radio, aut plumbo, Hyl. Sat congeniale metallum est! Versiculos tantum logicos, Rubrica notavit Crede mihi, miserum tenet insanabile Phædrum.

Scribendi cacoethes adhuc---- fi me fatis audis, Cuspidat inciso tenues Epigrammate cultros, Aut intertextam celebrat periscelide Chlorin.

Pamph. Parce, puer, stimulis, & loris utere linguæ Suavior en campus placidos delectat ocellos, Dum tantum nugis volitantem impendimus horam: Majestate loci teneor, genioq; laborum Seu Valvas lustro, libris decora alta suturis, Murorumve minas, pluteisq; capacibus arcus, Æmula Memphiticæ, seu summa palatia pompæ Et sunt plorandi riguâ pietate Priores

Jam rude donati, conclamatæq; favillæ, Userii, Dodwelli & reliquiæ Chaloneri,
Queis debere placet primæ incunabula suadæ.

Hyl. Versiculos geminos primi prope claustra Sacelli!

Phæd. Hæc erat in votis, Domus ingens, sera voluptas Castalidum, dulces quà sata benigna recessus, Immotamq; coli per sæcla dedere Thaliam.

Immotamq; coli per sæcla dedere Thaliam.

Nempe dies aderit, cum scrinia mille Silentis
Servabunt loculis, Annosa volumina mundi,

Quæ sua fama pridem, & Libitina sacravit in Ævum.

Pamph. Ornabit pluteos pretiofa & docta supellex, Ipse Palatinus qualem non jactat Apollo; Nec sibi jam Romæ speret Mendacior Augur.

Phæd. Scriptorum chorus omnis adest, et conslua Musa!-Ipse mihi videor, Trojam spectare renatam,
Æneadumq; sugam, cum tu, Divine Poeta,
Tendis in hoc Latium, nitidos subiture penates,
Squallore & tineis, deterso et pulvere docto:

Omnigenæstabit linguæ domus Hospita Musis;
Quisq; sibi Mundi notas leget Incola voces
Quicquid habet peregrinus Arabs, aut ordine verso
Picta sinistrorsum, Solymeæ Elementa Magistræ,
Quid Syrus, aut Coptos, quid & undiq; tinnit Eoæ
Musa Lyræ, quid & antiqua ampulletur Ierne,
Aspera raucisono quæ singit verba palato;
Quicquid habet monstri, Sinarum littera, tanquam
Tortura abnormis, Magiciq; character Agrippæ
Designare Cylos, quo non præstantior alter,
Et revocare graves Circæo carmine Manes.

Pamph. Illa Domus, ceu Babel erit, qua plurima mundi Linqua coit. Phæd. Tamen est Linguarum lucidus ordo. Contemplator item, spatium quo latius extat Quisque sibi immensus pluteum prope vendicat Auctor.

Pulverulenta cohors, & magni nominis umbræ Martyribusque Patres cælestia dona ferentes, Solenni proprios locupletant lumine Classes, Doctrinæq; premunt, aras, abacosque gementes, Hæc loculis monumenta ligant ingentia vincla, Taurinis solidata togis, corioq; rigenti.

Pamph. En Captiva Cohors, iterum excrucianda catenis Pellibus hiríutis, & quæ fata aspera vivos Afflixere Patres, eadem nec morte relinquunt!

Phæd. En Polyglotton opus varium seu Biblia vasta, Quæ sacros sermone ligant septemplice textus, Quorum molem immensam, & propugnacula docta Ærea compactis astringit lingula valvis. Pamph. Verum equidem Ajacis clypei septemplicis instar Singulus est liber. Phæd. Vos Exemplaria sacra Nocturna versate manu, versate diurna, Et reserate penu Authorum, melioribus annis Quos tulit emeritos, Ecclesia prisca virorum.

His quoq; nidificant, Silicernia Classica, claustris, Purpureis distincta notis, quibus ore nitenti Fulvus adest titulus, minioq; intermicat aurum, Materiæ non impar opus. Hyl. Mihi sæpe legenti Suavior aurato sluit ex velamine Musa.----

Phæd. Ennî, Pacuvii, Afranii, musamq; Menandri Stesichori, Alcæiq; minas, suspiria Sapphüs, Relliquias Danaum, ac munuscula rara * Corinnæ, Hic sortita tenent sua scrinia quæq; decenter.

At quod continuo manet imâ mente repostum, Scripta manu desunt, et toto vix quater Ævo Membranam invenimus, sine quâ non Bibliothecæ, Nedum Bodliacæ, des nominis hujus honorem.

Quis modo restituet disjecto membra Poetæ,
Aut quis Lucilii, vel dimidiata Maronis,
Carmina restituet, vel manca tonitrua Rostri.
Sustinet ah quoties nova crimina non sua Flaccus,
Syllaba cum sugit, aut latet integra littera vultu
Ambiguo, dubiæq resert vicinia vocis,
Unica Vocalis putri surrepta papyro,
Sæpe solet Musæ, et perituræ parcere chartæ,

Mulier quædam Nobilis, quæ memoratur apud Plutarchum cantando Pindarum superasse.

Adde, quot egregias mendas secum attulit ævum,
Quæ trito effluxere typo, exesissq; sigillis?
Quis limæ ingratos exegerit arte labores?

Hyl. Dum typus ipse creat culpam, aut sælicior error
Corrigit in melius, punctumq; reponit amicum.

Pamph. Id cinerem, & Vates credas curare sepultos?

Phæd. Zoilus id curat, qui chartas oblinet atris

Transversim calamis, & in hoc conspirat acerbi

Cuspis Aristarchi, & diducto Mævius ore,

Dum male tornnatur, digito micat indice, versus,

Et veluti Lyricos interstrepet anser Olores.

Edere Pierias, scripto sine codice, Leges,

Non Dii, non homines, non præla sonantia cedunt.

Pamph. An fine membranâ antiquâ vel condere carmen, Vel liceat facilem sperare in vota Thaliam? Integra quæ tutò puras descendat in aures, Quinctilii argutum neq; bis formidet acumen.

Hyl. At seros forsan manet hæc sua cura nepotes. Nil simul incepit quod & idem perficit Author, Hoc satis est, tenus hoc, miracula sacra moveri Naturæ atq; Artis, deerit neq; gratia Musis. Ostentare typos juvat, hîc excusa metallis Non prælis, Redycina, tuis indigna sigilla; Nec foret Alma Soror, virtute, aut clarior arte Germanâ, si non viridi torpente Juventâ, Desicerent animi, studiorum in limine primo, Cum Logices terror, cum Barbarus Auctor ubiq; Dulcibus avellit complexibus artis alumnos; Dum puer ingenuus, qualis Philomela sub umbrâ

Amissos queritur sætus, atq; obruta virtus
Delicias Musæ, & venam suspirat ademptam.
Adde truces vultus, levia ob commissa, Regentum,
Demissosq; Animos, ut non quicquam amplius audent
Sponte sua egregium, lævi dignumve Cupresso.
O Utinam Ille, animos cui credita cura colendi,
Consulat imprimis Naturæ, atq; optet amari.

Pamph. Justitiam discat, nec non impune superbum Durare imperium, parvæq; Tyrannidis artes.——— Hinc suror, hinc rabies, hinc sunt tua crimina, Alumni!

Nos Schola Naturæ vocat, & speciosa supellex Obtundens Aciem, quid vastum ac grande fatetur; Quot species speculorum, & sesquipedalia vitra, Quot Phialæ, Throcleæ, rotulæ, cuneisq; stateræ! Pneumaticæq; Ampullæ, & vascula singere Inane, Subtilisque Bilanx dare pondus idonea ventis, Opticus ac Chymicus, Magus & Mechanicus adsis. Sed quis Naturæ sontes recludet Apollo!

Phæd. Non ego, non equidem tali me dignor honore.

Hyl. Optem equidem, at motos præstat componere vultus.

« Regia Naturæ, fublimibus alta cylindris,

" Clara micante Vitro. ---- defecit Spiritus --- eheu!

"Sunt oculis tenebræ per tantum lumen obortæ!"
Non satis est, dixisse novum spectavimus orbem,
Si non quisq; usus rerum prope callet ad unguem,
Scire meum, nihil est, his Ædibus, audeat ille
Qui parvi pendit, si veris salsa remiscet.

(ad Phad.)

Phæd. Me pudor ipse vetat, me cætera millia poscunt, Hoc opus HELSAMIO tantum quod vindice dignum est.

[11]

Hyl. Sed quæ proposito conducant, pauca loquaris--Phæd. Quanquam animus memorare timet, luctuq; resugit,
Sic tamen exoriar.----- Risum teneatis, Amici?
Orbibus en tubulus vitreis oculatus, ut inde
Explores stellas, Lunæq; argentea rura,
Quæ renovata globum, & discrimina lucis & umbræ
Rorisluo maculas concretas prodit in orbe;
Sæpius indages forsan in arundine longâ
Oppida, frondosas sylvas, vaga cornua cervi,
Et Civem Antiquum, (careat quis fraudibus orbis?)
Qui vepres impune alieno surripit horto,
Dum vix succiduo sustentat poplite furtum.

Hyl. Ludis amabiliter, sed non locus his datur, Œstro Percitus esto Dei, vocemq; intendat Apollo.----

Phæd. Os homini sublime dedit Deus Æthra tueri, Lucentemq; Polum stellis glomerantibus aptum.

Porticus hæc Cælos aperit, fruiturq; sub auras
Liberiore Polo, qua prodigiosa senestra
Tendit ad extremum Saturni limen, in ipso
Gurgite cæruleoq; natantia lumina condit,
Inde tubi auxiliis, speculator sydera Fati,
Et fixas Stellas, veluti sub luce propinqua
Digerit in numerum. Pamph. Salve, laqueare profundum,
Astronomis Parnassus eris, sed fare, Poeta,
Cur nova perculsum terrent spectacula mundum,
Quæ tubuli vitreis longe conatibus obstant,
Nuper enim, mihi manavit per compita rumor,
Nubes ignivomum rutilas torrere Cometam.

At sperare licet, quod non cælestibus iris Syrmate crinito peregrinum accenditur astrum.

Pamph. Forsitan ignotæ primordia servida stellæ Spectamus, sphæramve novo lucescere sole.----

Phæd. Astralis potius, perituri machina mundi Aera depingit mæstum, nebulasq; coruscat, Nostra foret talis revoluto cardine Tellus, Cum tenui labesacta cadent Elementa savilla, Fatalis rogus aut aliena esfulget ad Astra.----

Pamph. Claudite jam rivos, Pueri, Campana tonavit.

Hyl. Fulmina quæ narras bruta, at nos non sumus ex his, Qui nocui trepidant, quos tintinnabula terrent.

Pamph. Auribus his sensi, revolubilis adsonat Echo Clangoris tremuli---- ben se uiv ausexus bush

Hyl. Justum, ac tenacem justitiæ virum, Non vox Tyranni dura jubentis, aut Aspectus instantis Magistri Mente quatit----

Carmine cras melius, cum venerit hora, canemus, Pro vice præsenti satis has lustravimus ædes.

BIBLIOTHECÆ

Pars SECUNDA.

PHEDRUS.

ERGITE, Pierides, gratum renovare labo-

Pamph. Quid genus hoc vitri est, excisum in mille figuras,

Quod solidis punctis, & acuto sydere splendet?-Centum intus facies, oculos centum, oraq; centum,

Mendaci vitreæ fingunt imitamine quadræ.

Sume individuum culicem, muscamve pusillam, Simplice suppositam quadrâ, Chrystallinus Index Dividuam variat molem, repetitq; figuram.

[14]

Millecuplum puncto simulachrum emergit ab uno, Vendicat & vitreum sibi singula sydus imago.

Hyl. Hinc forte Huygenius, Batavus, seu quis suit alter, Multiplices sinxit Sphæras, Solesq; minores, Sole Satellitibus, sixos & in orbibus orbes.

Phæd. En speculum, mimus solaris, & Organon ignis, Urit enim sulgore suo. Pamph. Quis Maximus orbis! Cui vix mensuram vel pes repetitus adæquat! Dicere non dubito, quin naves torreat ipsas Enormis vitri socus, aut quasi vitrea tæda Concremet aggestis elata cadvera Sylvis; Quis primum invenit Vulcania Vitra Prometheus, Quæ rapiunt tremulos cæli ex sornace vapores!

Phæd. Dædalea Ars, tantum est, quæ lucida tela diei Cogit in hoc speculi puncto, radiosq; refractos; Discutit ignishuo convexæ lampadis arcu, Dum vergit jubar in punctum, ceu pyramis ardens, Et vitri angusto violentius æstuat orbe.

Si fit tantus amor laudis, sis protenus Argus,
Te totum, ut faciant oculum, superosq; rogato:
Aspicite hanc pictam tabulam, teretemq; Cylindrum
Tornatum impense, liquido superante nitore,
Auroræ lacrymasæstivo slore jacentes;
Quare age sume rudem suco rudiore tabellam,
Subter quam nullam jures latitare siguram,
Huic Chalybem superimpones——effare quid hoc sit!

(ad Hyl.)

[15]

Pamph. Hoc pictum chaos est, rudis indigestaq; moles, Somnia Deliri.--- hæc Chalybis tornata columna est---

Phæd. Parcius hoc, nitidum circumvertatur in axem, Jamne aliquid captas? nimium ne sperne colorem, Etsi nec nimium credas, temerarie, nescis
Te Phæbum, & Charites, triplicem te cernere nodum Musarum--- non sentis adhuc? sed & inde tamen, ceu Sublustri e speculo rerum tralucet imago.---

Spectra rotundato reflectit in ore Cylindrus
Datq; animam fuco & paulatim educit Apellem.
Emergit lento facies adaperta tenore
Augur Apollo venit candenti nube decorus!

Pamph. O ego, quam lævus! vix fentio Numen adesse, Ipsa cothurnatæ præcedit Clio choreæ, Alatusq; Amor ridentes convocat Horas, Quæ gremiis ducunt redolentibus auricomum ver. Hic rubet Alma Venus niveis invecta quadrigis, Atq; oculos acuit slammâ, æthereoq; Nitore.—Sydereâ Uranie crines redimita tiarâ, Fluxa coloratis astringit pallia gemmis, Newtoni & Genius comes volat ultimus, altas Sub pedibus videt nubes, & Sydera nota.

Hyl. O fraus divina, O vis vivida lucis & umbræ!

Quis calami incompto tractu, cumuloq; colorum,

Credat inesse Deos--- Oculos aciemq; sequacem,

Allicit irridetq; idem gratissimus error!

Phæd. Majus opus moveo, jam cunas luminis almi Spectra colorifici fluitantia Prismatis oris, Exequar, & subito votis meus adsit Apollo.
Sunt tria juncta simul cuneato Vitrea more, Lamina quorum apices argenteus annulus ornat Quæq; trahunt varios, adverso sole, colores.---

Opponas aciem vitri, qua rima coactum Introdet solem, paulatim spicula lucis Spargier a cuneis cernes, & fracta micanti Ordine, discreta chartam depingere luce. Rubrifici emergunt radii, primoq; corufcant Vestibulo, color inde elutior interpictos Alternosq; vices subit & radius radium haurit, Donec prisma jubar paulatim eduxerit omne. Nam vitreâ veluti in telâ discriminat axis Particulas lucis modo quæ diffusa nitore, Lacteolo, in se continuit rudimenta coloris. Exfilit inde ruber color, & non aureus alter Defficit, inde levi flavescit charta rubore, Naturæ viridis color hinc refractus, & illine Fimbria pallentem violacea purpurat umbram, Donec in adverso prorepens parjete, sensim Cæruleæ radius fluit in confinia lucis, Quæ procul extremo disterminat orbe colores. Hactenus hæc, olim forfan majora canemus.---

Magnetis Terrella potens, mundusq; pusillus (Cujus utrumq; polum circundat serreus orbis) Me genium, dotesq, jubet describere versu.

Pamph. Quis lapidem attonito vulgo committet inermem?

Hyl. Sunt variæ dotes, veniuntq; e dote fagittæ

Mirificæ, quarum ut fertur magneticus index

Alteruter fimilis micat ufq; tremoribus iifdem.

Phæd. Quot lapidem tetigere styli, tot semper eodem Conspirant motu parili ac si strinxeris unum, Sensim alium cernes trepidantem passibus æquis, Usq; adeo una quies simul est, tremor omnibus unus.

Hyl. Jam teneo quid sit, nova quæ commercia, Strada Finxit amabiliter, nec longa est fabula, narres.

Phæd. Cum procul a patriâ per distita rura vehamur, Ad quæ rara potest accedere Epistola, parvis His arcana notis, terra, pelogoq; feruntur: Sumite litterulis duo plana notata metalli, Et duplices parili attactas magnete fagittas, Si modo figna stylus tangat, tremit altera cuspis Litterulas versus, quibus absens scribit amicus; Et dubito an tacità Naturæ lege, vel ipfo Particularum æstu per spiramenta lapilli, Cernere erit sensim trepidare volubile ferrum ; Quæ fimul ut socium conscivit, litterularum Circinat orbiculum, mucrone rotatilis hasta Articulat sensus, ictumq; reciprocat ictu; Omnia dum verba attinget, quibus utitur alter, Trans fluvios, montes, Magnetica Questio fertur Όυρέα τέ οπισέν ικ, Θαλάσσα τε ήχηέσσα.

Pamph. Quid manet Ulterius--- fatis en lustravimus ædes, Sed tu pollicitus contra meliora repugnas.

Phæd. Dii quibus imperium noctis, manesq; profundi, Si vacat, ad nostras animos advertite nugas.

Hyl. Quid dignum tanto feret hic promissor hiatu?

Phæd. Sit fas visa loqui, faveas, Proserpina, Vati,

Et nova Girceæ miracula pande Lucernæ,

Phæd. Hac mercede placet percurrere singula Phædrum.

Phæd. In medio fabricæ, magicæ sub limine portæ Ad libitum meat, & remeat versatile vitrum, Qualem oculum enormem veteres habuere Arimaspi.

Spiritus interiore ardentis pyxide vini Ebullit, speciosa dehine miracula promens. Rite vaporiferum chrystallina Janua fulgur Colligit in centro, dum lintea candida fumo Horrifico pingit, variatq; crepufcula flammis; Non fumum ex fulgore, sed ex fumo dare lucem Cogitat hic Opifex, ut det simulachra Gigantum: Ac velut in speculo revolubilis aura tapetem Candentem tranat, fignataq; Carbasa formis · Pictura interior magicæ e regione fenestræ, (Quæ Lemures atq; ora modis pallentia miris Arte refert) tetras per vitrum trajicit umbras; Jamq; videre licet quæcung; videre licebit .----Stat juxta interpres digitis, atq; indice linguâ, Admonet & sparsim tenues sine corpore formas, Huc volitare, illuc, fictæ sub imagine vitæ; Informat fumum motu, turbamq; corufcam Immeritis onerat titulis, vacuoq; triumpho.

Sæpe etiam in scenis agitur res seria belli,
Innocuis slammis paries quâ proximus ardet,
Ut servet rabies! ut turma Evanida scutis
Dimicat aeriis, hastisq; minantibus hastas
Impune. Hyl. Ah sictis tantæne vaporibus iræ!

Phæd. Umbræ ante exitium nec fata, nec horrida bella, Pallentes ineunt, trepidantve occumbere letho, Milite non alio crescentes duplicat umbras, Non alio sternit vaga phasmata, nescia mortis Et vitæ Legio.--- Hyl. Non multum abludit imago Rerum Humanarum---- fumus, vapor omnis, & umbra est!

Phæd. His etiam ut cessat strepor, & sera mortis imago, Indulgere juvat genio, atq; vacare choreis, Ingreditur rutilos lusoria Nympha penates, Nec levius segetes signavit planta Camillæ.

Interdum aeriæ pastor sub tegmine sagi,
Sollicitat dilectam Amaryllida---- Tityrus umbram
Deperit invitam, vacuisq; amplectitur ulnis.
Et præter reliquos, Larvæ imbellesq; Gigantes
Importuni adsunt, tenuem Spernuntq; triumphum,
Quanquam inter scenas mitrata incedit imago
Præsulis Italici, Florive superbior umbra,
Mitram etiam invadunt umbræ, nunc ore protervo,
Et nunc sacrilego venerandas pollice barbas.
Usq; suo mendaci imitamine vitrea porta
Emittit vacuas referentia somnia formas.

Hyl. Quæ tibi, quæ tali reddam pro carmine donum?

Phæd. O si vel tempus, vel si solertia nobis

Suppeteret.--- Pamph. Voluisse sat est, si non datur ultra.

HELSAMII sorsan docta residere Cathedra.

Contingat tibi, dum late patula bibat aure,

Vulgus hians, vestro dictum quod manat ab ore;

Extremum jam, Phædre, mihi concede laborem,

Nec verbum adjiciam, precibus nec missus abibis.----

E regione, domus, donata Machaonis arti est,
Tristis, operta, capax, studiis & idonea mortis,
Me pavidum terrent adstructa cadavera muris,
Semesiq; artus, atq; arida symbola mortis,
Non robur, non æs triplex, mihi pectora sirmat---Quamcunq; ingredior cameram, formidine lustro
Pendentes cineres, ac detruncata virorum
Membra, manus, digitos, ac nidos ossibus albos;
Haud secus Æneas, per opaca palatia Ditis,
Ultrices Furias, morbosq;, cadavera, & umbras,
Pallidus evasit.---- Dixi, pavitansq; tremensq;
Quis cladem illius tecti, quis sunera tanta,
Edidit? aut possit lachrymis æquare cruorem?

Phæd. Innocuam stragemq; salutiseramq; ruinam Narras, tot mundos, quot corpora fracta virorum; Davus ut ille miser qui pasceret in cruce corvos si non post laqueum, melius sua fata sepulchrum Præberent, jacet hoc quantum mutatus ab illo, Qui dudum tenero furtum meditatus ab ungue est, Deiphobus tanquam laceratus naribus, ore, Et vultu, & cerebro, stat vulnere totus in uno.

Sanguineæ affixus mensæ en, Sicarius alter Cannabeo ereptus nodo, lignoq; trifurco, Fusa per attonitum squallescunt crimina vultum, Et pallet misero fatalis terror in ore: Ut si disrupto insinuata cadavere, sensim Vita redux, tabo rigidos tepesecerit artus, An legeret, dubito, ringentem territa vultum, Aut potius surcâ, & sua fata reposceret umbra. Atqui his auxiliis, lachrymofâ hac cæde Virorum Naturæ, vitæq; fimul, patuere meatus; Pæonios Medicus deduxit & inde labores, Hinc Febrium fedes, læthiq; eubilia pandit, Qua dolor, & mæstos rabies posuere penates, Ultoresq; habitant morbi, tristisq; senectus, Quid caput invadit, craniiq; palatia texti, Ingluviem stomachi duplum, barathrumq; Pylori Cur jecur, aut pituita (Stoæ jam dogmate spreto) Philosophos angat, Bilisq; pathemata gliscant.

Si varios usus, si partes partibus aptas, In fabrica quæras distinguere singillatim, Rectius humani modulum mirabere mundi, Quam chartam graphicam, pictamve in pariete terram,

Scire datur nos ipsos intus & in cute, leges
Naturæ, & mundi spectacula rara minoris,
Cernere subtilem dorsi sub cardine spinam,
Sanguinis alternos æstus, & Systolen æquam
Fonticuli cordis, rubeos vitæq; canales;
Flexores sibræ quid præstant, quid cutis ima
Tessellata rubris venis, nervisq;, dolorum,
Atq; voluptatum tacito trepidantibus ictu.
Quid jubet accretos renes solidare lapillos,
Aut tenuem accensis Pleuram inslammescere costis,
Membranisq; intus positis propiusq; medullis,
Dum rabido usq; hæret lateri lethalis Arundo.

[22]

Pamph. Siste parum, auditis? Non est mora libera nobis, Poscimur; emittit sonitus taratantara murmur Æs rigidum, & linguâ sessas diverberat aures. Ite igitur, Juvenes, numerosa compita pube Fervent, divisoq; fremunt lata atria cursu,

FINIS.

EPIGRAMMATA.

An in Idea Fluxionis sit Antanaclasis?

Philosophi certant---- lisq; renata probat:

Nuper enim ideæ sraudes Analysta fluentis

Monstrat, at id contra qui negat, Alter adest.

Fluxio quivis homo est, mundi orbis sluctuat om-

nis,

Et tacito fluxu volvitur usq; dies;

Est quoddam prodire tenus---- si me satis audis,

Ulterius mentem non licet ire meam.

Fluxio quid nascens, quid præstat & evanescens? Exuperat motus Ars sugitiva suos:

In qua concipimus, quod jam Nihil incipit esse, Et jam momentum desinit esse Nihil. Fluxio nec nikil est, nec partes continet in se, Vis formam similem singere, singe NIHIL.

In Corydonem.

FORTE Sua, Corydon, inflante libidine venas, Serpit ad infernæ scorta reperta domus; Urget ut ingrato miseram Sybarillin in antro, Stramineo sundit languida membra toro:

Dic Corydon, vani si te docuere parentes?

Descendit sateor, jam meus, inquit, Amor.

An Ars sit Naturæ rivalis. Affirmatur.

CUM mihi fors puero focios conjunxerat æquos, Et præter solitum lusimus usq; leves, Rite tubo Bullam affixo formavimus ori, Et cito discutimus, quem facit aura globum. Plasticus ut Pulmo vult, emicat unus & alter Orbiculus, ---- Nebulas sphærica lympha petit. Ut placet, atq; novâ mens est dulcedine capta, Dum trepidare procul spectat inane micans: Gutta super riguis dum ludit pendula ventis, Sustinet & vitreum densior Aer onus. Tandem impar Zephyris toto scintillat in orbe, Et picto recidit roreus imbre globus; Mirabar, sed certa fides, litem abstulit omnem, Si foret immensi sphærica massa : Ars, lymphas tubulo tantum fictrice rotundat; Non plus Naturæ, debuit unda parens.

An geminæ sint Somni portæ?

Secundum Virgilium. Affirmatur.

D'IM stertis, Corydon, somno, vinoq; sepultus Dissolvens Zonam sæmina visa tibi est. Ah vigila, nec sicta putes & somnia vana, Introdat somnum cornea porta tuum.

An detur Aurum fulminans?

Affirmatur.

DEPLUIT ut riguo liquefactum Numen in auro, Virginis in gremio gratus Adulter erat, Majestas pretio cedit, sua sulmina nummo, Nec minus omnipotens est nova forma Dei.

Explicat arcanum Chymicus, quod sulminat aurum, Cum peteret Danaen, Quis negat esse Jovem?

An Corpus sit absq; Spatio.

Negatur.

OUID cupiunt Nymphæ quibus intus flamma medullis Virgineisq; genis, conscius urit amor, Cur queritur Daphnis, Veneris qui concipit ictum, Mascula sæmineo membra carere loco? Materiam spatio Natura accommodat omni, Particulis rimam non sinit absq; suis, Competit omnimodo vacuo, Dimensio Trina, Sic semper maneat Cartesianus Honos.

An Manes supersint corporibus Negatur.

ARBORIBUS (quibus hæc Academia floruit olim)
Amissis, damno spes mea tota perit;
Acquævæ facris sylvæ cecinisse sub umbris,
Et simul arboribus consenuisse suis
Optarem, ut primum me sors mea secit Alumnum:
Sed nox immeritum perdidit una nemus;
Ut perit Annorum decus, Arboribusq; vicissim
Suppeditat proprios sylva recisa rogos!
Quæ sera luxuries mortis? quis barbarus Auctor?
Innocuæ Dryades cur meruere mori?
Credidimus manes truncis superesse peremptis,
Interit hic miserum corpus, & umbra simul,

An Materia sit infinite extensibilis? Affirmatur

Monstra Avit mira, certa at ratione, Mathesis, Materiem omnigenum posse replere locum;

Quodlibet usq; adeo tenuari corpus, ut omne
Particulas spatium possit habere suas:

Mica salis data sit, locus & sit orbita Terræ;

Circinet immensum parvula mica globum.

Ulteriora etiam circumdet sydera mica

Pars minor---- & Minimum non licet usq; dari!

[27]

Jam Simul Euclides habeat (granoq; Sinapis Quæ Cælum Æquiparat) * Littera sacra, fidem.

FINIS.

^{*} Refert ad S. Sancti Evangelii textum de ortu ejus atq; incre-

